

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 6.

Udgivet 2den Marts.

1899.

Lov

25 Febr.

om Overformynderiet i Kristiania m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 10de Februar dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra den Tid, som af Kongen bestemmes, skal Overformynderiet i Kristiania bestaa af en lønnet Formand, der ansættes af Magistrat og Formandskab med kongelig Stadsfæstelse, samt af tvende ulønnede Medlemmer, der vælges efter de hidtil gjældende Regler.

§ 2. Formanden har paa eget Ansvar at bestyre og aflægge Regnskab for de under Overformynderiet hørende Midler samt at føre Tilsynet med Børgerne.

Behandlingen af de øvrige Anliggender, som er henlagte under Overformynderiet, eller til hvilke dets Medvirkning er foreskrevet, skal henhøre under det samlede Overformynderi.

De valgte Overformyndere har derhos at føre Tilsyn med Formandens Forvaltning, ligesom de skal deltage i Bedømmelsen af Sikkerheden for Midler, der anbringes ved Udlaan, saavel som i Behandlingen af Anliggender vedkommende Forvaltningen, der af Formanden eller af vedkommende Børge ønskes forelagte for det samlede Overformynderi. Det samme gjælder med Hensyn til Anliggender, ved hvilke efter gjældende Bestemmelser Magistratens Samtykke skal indhentes eller den endelige Afgjørelse i Tilfælde vil henhøre under Overøvrigheden.

De nærmere Forskrifter med Hensyn til Forretningsordenen og Overformyndernes Pligter i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, som maatte findes fornødne, gives af Kongen efter Forslag fra Magistrat og Formandskab.

§ 3. Formandens Løn bestemmes af Kommunestyret med kongelig Stadsfæstelse. Den udredes tilligemed de øvrige med Over-

25 Febr. formynderiets Bestyrelse forbundne Udgifter (jfr. Lov af 28de September 1857 § 2) af Kommunen.

Som Bidrag til Dækkelse af Kommunens Udgifter bliver af de under Overformyndriet staaende Midler at svare en Forvaltningsafgift, der for hvert Aar udredes med en af Kongen bestemt Brokdæl (dog ikke over 3 pCt.) af enhver Myndlings Indtægt i Regnskabsaaret.

Fra Administrationsafgifts Erlæggelse skal være undtaget Midler, der behandles efter Forskrifterne i Lov af 25de April 1863, saavel som Midler, der henstaar hos Forældre eller andre, som besørger Myndlingens Opdragelse og Underhold mod at nyde Fritagelse for Renterne.

Kongen kan derhos fastsætte saadanne mindre Lempninger, som til Lættelse ved Afgiftens Beregning maatte findes paatrævede.

§ 4. Ved Beslutning af Magistrat og Formandskab kan det med kongelig Stadfæstelse bestemmes, at de under Overformynderiets Bestyrelse staaende Midler, forsaavidt de er anbragte i Sparebank eller bestaar i rede Penge, indkomne ved Indfrielse af Gjældsfordringer, ved Salg eller paa anden Maade, skal forvaltes som en fælles Formuesmasse. Herfra kan dog undtages Midler, som snart atter vil være at udbetale.

Under den fælles Formuesmasse kan ved Beslutning af det samlede Overformynderi tillige inddrages Midler, anbragte i Pantobligationer, saafremt Pantobligationen er erhvervet for vedkommende Myndling gennem Bærges og Overformynderis Foranstaltning, eller Bærgen giver sit Samtykke til Inddragningen.

Finder en Bærg, at det vil være til hans Myndlings Fordel, at dennes Midler helt eller delvis forvaltes særskilt, kan han dertil begjære Overformynderiets Samtykke. Regtes dette, kan han forlange Spørsmålet forelagt for Overovrigheden til Afgjørelse.

Har en Arvelader eller Giver i de for Testamenter foreskrevne Former bestemt, at de af ham efterladte eller skænkede Midler skal forvaltes særskilt, maa dette ske.

§ 5. Bestemmelsen i Lov af 28de September 1857 § 12 kommer ikke til Anvendelse, forsaavidt angaar de Obligationer, der udstedes for de under den fælles Forvaltning staaende Midler, ligesom Bærgernes Besatning med Midlernes Anbringelse og Renternes Oppebørsel for saavidt bortfalder.

Om Midlernes Anbringelse gjælder iøvrigt de samme Regler, som ellers for Umyndiges Midler er foreskrevne; dog kan Kongen fastsætte saadanne Lempninger, som maatte findes paatrævede.

§ 6. Af det samlede Udbytte af de under Fællesforvaltning staaende Midler bliver først at afholde den foreskrevne Administrationsafgift. Det Overfyldende bliver ved hvert Regnskabsaars Udgang at fordele mellem Myndlingerne i Forhold til enhver's Andel.

Paa Udbyttet kan dog forskudsvis Udbetaling ske efter Regler, som 25 Febr. gives af Magistrat og Formandskab med kongelig Stadfæstelse.

Sulde der paa de under Fællesforvaltning staaende Midler lides noget Tab, som ikke findes helt ud at burde dækkes af Regnskabsaarets Indtægt, kan vedkommende Regjeringsdepartement tilslæde, at det fordeles paa flere Regnskabsaar. Saavel i dette Tilfælde, som hvor det ellers maatte tiltrænges til Bestridelse af foresaldende Udbetalinger, kan midlertidige Laan optages for Fællesmassens Regning med Samtykke af Magistraten.

§ 7. Midler, der staar under Fællesforvaltning, kan alene kræves udbetalte til saadanne Tider, som af Kongen bestemmes. Ønster Cieren, at Midlerne forbliver henstaaende under Overformynderiets Forvaltning efter den Tid, da de af ham kan fordres udbetalte, kan dette ske paa de nærmere Vilkaar, som af Kongen maatte blive fastsatte. Forsaavidt det bestemmes, at der for saadanne Midler skal udstedes Gjældsbreve, kan det tillige tillades at disse gjøres lydende paa Thændehaveren.

§ 8. Forvaltningen af Legatmidler, der staar under Magistratens eller andre kommunale Myndigheders Bestyrelse, kan efter Andragende af Magistrat og Formandskab af Kongen tillades henlagt under Overformynderiet og, forsaavidt Fællesforvaltning indføres, inddrages under denne.

Al Midlerne bliver at svare den samme Administrationsafgift, som for de øvrige under Overformynderiets Bestyrelse staaende Midler til enhver Tid er bestemt.

§ 9. Bestemmelserne i nærværende Lov kan efter Andragende fra vedkommende Kommune styre af Kongen gives Ubendelse ogsaa paa andre Kjøbstæder. De særlige Indtægter, som i vedkommende Kjøbstad efter gjældende Bestemmelser maatte være tillagt Overformynderiet, kan i saa Fald bestemmes at skulle bortfalde.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 25de Februar 1898.

D e c r e t.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sande Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 22de August 1898 og 10de Januar 1899 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Kronprindsregentens Resolution af 10de Mai 1858, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. B. blev gjort gjældende for Sande Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei, Plads, Sti eller Udkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, maa ikke Dølø eller Sammenstimlen af Folt finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres, Veifarande forulempes eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei eller langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Dans, Spil, Musik, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høirostet Sang eller anden utilbørlig Udførelse, hvorved den offentlige Ro forstyrres, Færdselen hindres eller Forbiførende eller Omboende forulempes. Det er sammenteds forbudt at tage Plads for at nyde berusende Drikke. Direkassespillere og Andre, hvis Levevei det er at gaa omkring og spille, kan af Politiet meddeles Tilladelse til at udøve sin Virksomhed. Processioner eller andre Sammenkomster paa offentlig Bei har at efterkomme Politiets Anordninger til Ordenens Opretholdelse.

§ 3. Uden fyldestgørende Grund maa Ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres, skræmmes eller forulempes, saasom „Glaning“ ved Bryllupper og deslige.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Bei eller ud over samme skyde med Bøsse eller Vignende, afbrænde Fyrværkerisager, Krudt eller eksploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller faste Stene, Snehold eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller de, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilbørlig Forsigtighed iagttages. Det samme gjælder forøvrigt i alle Tilfælde ved Brug eller Behandling af Skydevaaben, Krudt eller eksploderende Gjenstande paa offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus. Skydning for forbi dragende Brudfølge ligesom Skydning af Uvedkommende udenfor Bryllupshuse er forbudt.

25 Febr.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Bei vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden Maade.

§ 6. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, hvilket især gjælder ved Veioverstjæringer. Naar Dyr drives, skal Vedkommende ved Møde af nogen Veisfarende sørge for, at Driften føres saaledes, at den Veisfarende har tilstrækkelig Plads til at komme forbi. Paa Vinterføre skal, paa offentlig Bei, de Kjørende have Bjælder eller Klokker paa sine Heste, almindelig Gaardstjöring dog herfra undtaget. Overalt paa offentlig Bei maa forspændte Kjørerestfaber kun holde paa Steder, hvor de ikke stanjer Færdselen og stedsæ saa langt til Side af Kjørebanelen, som efter Omstændighederne er muligt. Kjelkeagning amt Ski- og Stoiteløbning maa ikke finde Sted paa offentlig Bei, hvor dette af Politiet er forbudt. Saadant Forbud kan udsærdiges for bestemt Strækning i sin Almindelighed, eller for bestemt Tid eller Leilighed.

§ 7. Kjørerestfab med Væs skal være forsvaerlig læsset, og det maa ikke overlæsses saaledes, at det lettelig er udsat for at vælte, eller at det Paalæssede falder af, eller at det iøvrigt kan bevirke Skade eller Ulempe. Af læsning af en Del af Lasten for at komme over et enkelt tungt Sted kan ske, naar dette foregaar med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt, hvorhos intet af det Af læssede maa henligge længere end høist fornødent.

§ 8. Ingen maa betro forspændt Kjøretøi eller Hest til Nogen, som er beruset. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drive løse paa offentlig Bei uden forsvaerlig Tilsyn; det er derhos forbudt at lade Heste eller Kreaturer have langs Veiene eller disses Skraaninger.

§ 9. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvaerlig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Størrelse og Race finder at kunne være farlige. Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfælder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde, eller hidse dem sammen paa offentlig Bei.

§ 10. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eieren, saasnart denne bliver vidende om, at de er løbste. Hunde som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Eier ikke kjendes, kan af Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentlige Blade. Saa fremt ingen Eier melder sig inden 14 Dage efter Fremlysningsen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

25 Febr.

§ 11. Det er forbudt at flytte eller borttage, skjære eller rids i, skrive, male eller tegne paa, boie, løsne eller paa anden Maade beskadige eller besjuble de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande, saasom: Træplantninger, Stakitter, Vandposte, Veistolper, Telegraf- og Telefonledninger, Bænke, Indhegninger og deslige. Det samme gjælder den til offentlig Vel stødende Del af Hus, Mur, Planteværk, Port eller andet saadant.

§ 12. Paa Kirkegaarden maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted. Ingen maa gaa udenfor de afstakne Gange, stige over Indhegninger, beskadige Trær, Blomster eller andre Bæster eller paa nogen Maade beskadige eller besjuble Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg.

§ 13. Enhver som driver Beværtning med Spise- eller Driftevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der paa de Steder, hvor Beværtningen foregaar, intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller stoiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Bærtten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 14. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans og anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør kl. 10 Aften. Saadanne Sammenkomster kan af Lensmanden forbydes, hvor der findes skjellig Grund til at befrygte, at der vil ske Brud paa Orden og Sømmelighed.

§ 15. Ingen maa hverken i Hus eller ude i det Fri holde Karusel eller give offentlige Konserter, Forestillinger eller Forevisninger af de i Lov af 22de Mai 1875 omhandlede Arter, uden at dette er tilladt af Politiet, som fastsætter Tiden, inden hvilken Forestillingen eller Sammenkomsten maa ophøre. For Tilladelsen erlægges forstudsvis til Herredskassen en Afgift af 5 til 50 Kroner efter Politiets nærmere Bestemmelse, for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder. Dog kan Herredsstyrelsen, naar den dertil finder Grund, frasælge Afgiften. Denne Bestemmelse gjælder ligeledes enhver, der gjør sig Næring af at holde Maskerade, Sangerhus eller Vignende.

§ 16. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal, medmindre Politiet ved enkelte Leiligheder maatte tillade andet, holdes lukkede fra kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra kl. 10 Aften til 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indledes eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hindrer for Beværtning af

Reisende i Gæstgivergaarde eller Herberge i den nævnte Del af 25 Febr.
Døgnet. Ved Forstriften i denne § gøres ingen Forandring i de
om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskænkning af Brænde-
vin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 17. Det skal være Pligt for enhver udenfor Skjeds-
stationen, der mod Betaling eller andet Vederlag huser udenbygds
Betlere eller Omstreifere, uopholdelig at anmeldte saadan Herbergeren
til Politiet for hvert enkelt Tilfælde, med saavidt muligt Opgivende
af den Gæstes Navn, Hjemsted, Alder og Haandtering.

§ 18. Overtrædelse af nærværende Vedtægters Bestemmelser
bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere
Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte
Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

25 Febr.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for
Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herreds-
styrelsen for Botne Herred, Jarlsberg og Larviks Amt,
under 26de Oktober 1897 samt 2den Februar og 19de De-
cember 1898 fattet Beslutning til Politivedtægter for
bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 5te December 1859, ved hvilken
Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gade-
uorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende
for Botne Thinglag, det er Botne Hovedsogn og Hillestad
Munexsogn af Botne Prestegjæld, ophæves fra den Dag af,
da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadsfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Wei, hvorunder i denne Vedtægt er
indbefattet enhver Wei, Plads, Sti eller Adkomst, der er aaben for
almindelig Færdsel, maa ikke Oplob eller Sammenstinken af Folk
finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen
hemmes.

§ 2. Paa eller ved offentlig Wei maa Slagsmaal, Skrigen,
høiroftet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig
Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Rejsfarende
forulempes, Belansthændigheden krænkes eller Færdselen hemmes,
ikke finde Sted. Det er ligeledes forbudt paa eller ved offentlig
Wei at nyde berusende Drikke, spille Kort, musicere eller danse.
Ved Kjelteagning paa offentlig Wei maa iagttages, at Rejsfarende

25 Febr. ikke paa nogen Maade forulempes. Kjelteagning kan af Lensmanden forbydes paa nærmere angivne Veie.

§ 3. Skydning paa eller over offentlig Bei er forbudt. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages. Skydning paa saadanne Steder for forbydrende Brudefølger er ligeledes forbudt.

§ 4. Uden Politiets Tilladelse maa ingen end ikke for kortere Tid tage Plads paa offentlig Bei for at udsælge Varer eller drive anden Forretning. Uvorden Kjørsel, Kæpfjøring eller Kæpdring paa offentlig Bei er forbudt. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjælde eller Klokke paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme. Herfra undtages dog almindelig Gaardskørsel.

§ 5. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør, Vindu eller Væg eller i eller udenfor anden Mands Bolig eller Gaardsrum foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres, forulempes eller skræmmes.

§ 6. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, navnlig naar de møder Nogen. Endvidere indskræpes Veiloven af 15de September 1851 dens § 59 1ste Punktum, som lyder saa: Kjørende med eller uden Væs skulle, naar Nogen møder dem eller vil reise dem forbi, kun benytte den høire Halvdel af Veien.

§ 7. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drives løse paa offentlig Bei uden forsvareligt Tilsyn.

§ 8. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gaa ad dem eller fare imod dem, skal Eierne efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med Mundkurv. Ungen maa hidsje Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidsje dem sammen paa offentlig Bei. Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Eier ikke kendes, kan af Politiet opbringes, hvorom Vefjendtgjørelse indrykkes i offentlig Blad og oplæses fra Herredets Kirkebakker. Saafernt ingen Eier melder sig inden 14 — fjorten — Dage efter Vefjendtgjørelsen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 9. Enhver, som driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, forsaavidt det staa til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden eller Sammelighed. Ungen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende Udfærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædages, eller andre af Husets Beboere eller Om-

boende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel. 25 Febr.

Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Son- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet. Ved Forskrifterne i denne Paragraf gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 10. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Uystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 11. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2—800 Kroner, der tilfalder Botne Herredskasse.

Kongelig Resolution

25 Febr.

af 25de Februar.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Rennebu Herred, Søndre Thronhjems Amt, under 19de November 1898 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 30te Januar 1883, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Rennebu Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadsfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, som er aaben for almindelig Færdsel, maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk ikke finde Sted. Heller ikke maa paa offentlig Bei foregaa Slagsmaal eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd, hvorved Vejfarende forulempes.

§ 2. Uden fyldestgørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør, Bindu eller Væg eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres, forulempes eller skræmmes.

25 Febr.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Stydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Kjøllerending mod eller forbi en paa Beien Kjørende eller Ridende maa heller ikke finde Sted.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Bei vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel ved Ord eller Lader.

§ 6. Hunde, som viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem og gaa ad dem, skal Eierne, efter Lensmandens nærmere Bestemmelse, holde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv.

§ 7. Det er forbudt at lade olme Dyr eller andre for den personlige Sikkerhed farlige Dyr gaa løse i uindhegnet til offentlig Bei stødende Havnegang eller i Indhegning ved offentlig Bei, medmindre Indhegningen er forsynet med saa høit og stærkt Gjerde, at Dyrene ikke kan trænge igjennem eller springe over.

§ 8. Offentlige Sammenkomster til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden foregaaende Anmeldelse til Lensmanden, som har at paahvde deres Ophør kl. 10 Aften. Saadanne Sammenkomster maa ikke afholdes paa Sønd- og Helligdage; dog kan de i Tilfælde af, at 17de Mai falder paa en Sønd- eller Helligdag, afholdes efter kl. 5 Eftermiddag paa bemeldte Dag.

§ 9. Ingen maa holde offentlig Maskerade, Sangerhus, Karusel eller give offentlige Konserter, Forestillinger eller Forevisninger af noget Slags uden Tilladelse af Lensmanden. For Tilladelsen erlægges forskudsvis til Herredskassen en Afgift af fra 2 — to — til 20 — tyve — Kroner efter Lensmandens nærmere Bestemmelse for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder. Med Bifald af Formandskabet kan Lensmanden for enkelte Tilfælde eftergive Afgiften.

§ 10. Overtrædelse af disse Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Nordre Odalens Herred i Hedemarkens Amt under 21de Februar 1896 fattede Beslutning om almindelige

25 Febr.

Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, 25 Febr.
dog saaledes, at fra Approbation undtages den i det af Herredsstyrelsen vedtagne Udkast som § 12 indtagne Bestemmelse.

De approberede Forskrifter er efter dette saalydende:

§ 1. Ved Opførelse og Flytning af Baaningshuse skal iagttages:

- a. Grunden skal være saavidt muligt tør. Hvor dette ikke er Tilfælde, maa der sørges for tilstrækkelig Afgrøftning. Muldjorden skal bortføres fra Bygningsstomten. Baaningshuset skal hvile paa en Grundmur af Sten, der maa gjøres forsvarlig tæt og ingensteds maa være lavere end 30 cm. over Jordoverfladen.
- b. Ethvert Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,25 mtr. og der maa i hvert Rum findes mindst et Vindu, som med Lethed kan aabnes. Gulvet maa gjøres saavidt muligt tæt og træsfrit.

§ 2. Hvor Røgeovn anbringes i Beboelsesrum, skal der sørges for Afledning af Dampen gennem en Damphætte, hvorved Røgedampen opfanges og ledes ud i det fri.

§ 3. Vandhus maa ikke anbringes under samme Tag som Beboelsesrum, og den mindste Afstand fra samme skal være 8 Meter.

Hvor Vandhus ligger nærmere Afarbej eller offentlig Plads end 20 Meter og Udtaget vender ud mod samme, maa der opføres et tæt Gjerde omkring.

Der maa sørges for flittig Paastrøning af Jord paa Privetbingerne.

Denne Bestemmelse træder i Kraft 1 — ét — Aar efter disse Vedtagters Approbation.

§ 4. Stald, Fjøs og Grisehus som herefter opføres maa ikke bygges i nærmere Afstand fra Beboelsesrum end 8 Meter og maa ikke have Tag tilfælles med dette. Til sig fra disse Bygninger — ligesom fra Vandhuset — til Baaningshuset, til Opbevaringssteder for Mad, til Brønd, eller andre Vandansamlinger, hvorfra hentes Drikkevand, maa ikke finde Sted.

§ 5. Affald, Gøieskarn eller Skyllevand maa ikke hentes udenfor Dorene, men bringes til en Kompostbinge eller til Vandhuset.

§ 6. Døde Dyr, der er utjenlige til Føde, skal brændes eller nedgraves paa Steder, hvorfra der ikke sker Til sig til Brønde eller Bække, hvorfra hentes Drikkevand. Døde Dyr maa ikke nedsenkes i de inden Herredet værende Søer og Vasdrag.

§ 7. I Brønde, Opkommer og Vandløb, hvorfra hentes Drikke- eller Madvand, maa ikke foregaa Vask eller spildes noget, som kan forurense Vandet.

25 Febr.

§ 8. Sundhedskommissionen kan forbyde Salget af Nærings- og Nødhedsmidler, der indeholder sundhedsfædelige Bestanddele, og kan i dette Viemed forlange sig udleveret de nødvendige Prøver.

Det samme gjælder andre Gjenstande, som kan blive sundhedsfædelige ved at indeholde giftige Bestanddele, f. Ex. Tapeter og Beklædningsgjenstande.

Stansning af slige Varers Salg kan foreløbig paabydes af Ordføreren eller 3 andre af Kommissionens Medlemmer i Forening. Sundhedskommissionen kan lade slige giftige Gjenstande tilintetgjøre for Sælgerens Regning.

§ 9. Seng- og Gangklæder, der har tilhørt Personer, som lider eller har lidt af smitsomme Sygdomme, — heri indbefattet Tuberkulose (Tæring) — maa ikke afhændes, før de er desinficerede paa en Maade, som Sundhedskommissionen finder fyldestgørende.

§ 10. Lig maa i den varme Vårstid ikke ligge ubegravet mere end 8 Dage.

§ 11. Inden Herredet forbydes Salg af indførte brugte Sengklæder og Beklædningsgjenstande, forinden de paa betryggende Maade er desinficerede.

§ 12. Hvor særegne Forhold paatræver det, kan Sundhedskommissionen tilstede Afvigelser fra disse Forordninger.

§ 13. Det paaligger Sundhedskommissionens Medlemmer at passe, at disse Vedtægter overholdes, og i fornødent Fald har de at anmelde Overtrædelser til Ordføreren.

§ 14. Ifølge Lov af 16de Mai 1860 medfører Overtrædelse af disse Vedtægter Boder fra 8 til 800 Kroner.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

Approbation i Henshold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Sande Herred i Farsø Amt under 18de Febr. 1898 fattede Beslutning om almindelige Forordninger med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

Bygningsvæsenet.

1. Ved Opførelse af nye eller Flytning af gamle Baaningshuse skal følgende Bestemmelser iagttages:
 - a. Forinden Arbejdet med Tomten paaegyndes, skal Anmeldelse ske til det Medlem af Sundhedskommissionen, der fungerer som Tilsynsmand i vedkommende Nede, for at han kan passe nedenstaaende Paabud overholdte.

- b. Grunden skal være tilstrækkelig afgrøftet, saa der ikke findes Grundvand paa samme, samt Madjorden bortskaffet. 25. Febr.
- c. Grundmuren skal være mindst 30 Ctm. høi over Jorden og forsvaerlig tættet med Kalk, Ler eller andet tjenligt Materiale. Der skal være mindst 2de Træthul af 8 Ctm. Diameter i hver af de 2de modstaaende Vægge (altsaa i det Hele 4 Træthul).
- d. Ethvert Baaningshus skal indeholde mindst 2de med Dør forbundne Værelser. Beboelsesrum — herfra undtaget Kvistværelser —, skal være mindst 2,25 Meter høit fra Gulv til Tag, samt være forsynet med mindst et Slagvindu, som med Lethed kan aabnes og lukkes, af mindst 1 Meters Høide og 0,75 Meters Bredde. Gulvet i nederste Stokværk skal være dobbelt, og mellem begge Gulve anbringes Fyld af tørt Ler eller andet passende Materiale.
- e. Vandhus maa ikke opføres nærmere Baaningshus og alfar Wei end 5 Meter.
2. Hvor Kogeovn eller Komfur benyttes i Beboelsesrum, skal den være forsynet med Hætte eller anden Indretning, saa Røg og Damp opfanges og ledes ud i fri Luft.

Vandhus.

3. Ethvert Hus, der benyttes til Beboelse, skal inden $\frac{1}{2}$ Aar efterat Forskrifterne er approberede, have et Vandhus, der er beliggende mindst 5 Meter faavel fra Baaningshus, som fra alfar Wei, og som er af tilstrækkelig Størrelse i Forhold til Beboernes Antal,

Fra Vandhuset maa der ikke være Aflob eller Tilflugt til Baaningshus eller til Indtag for Mad- eller Drickvand.

Vandhusets Sæder og Gulv skal vaskes mindst 1 Gang ugentlig. For at undgaa Stank skal Jord, Torv, Afse eller deslige jævnlig paafyldes i tilstrækkelig Mængde. Vandhuset tømmes saa ofte, at ingen Oversfyldning finder Sted.

Hvor Forholdene gjør det umuligt at tilveiebringe de foran nævnte Afstande, skal Vandhuset være forsynet med tæt Beholder, der tømmes saa ofte, at den ikke blir oversfyldt, og hvis Indhold overføres som ovenfor nævnt.

Kreaturhold.

4. Heste, Kjør, Faar, Svin, Gjeder og Fjærkræ maa ikke huses i Baaningshus, ei heller i Rum, der har Væg eller Tag fæstet enten med dette eller med Opbevaringssted for Madvarer.

Dslag af Gjødsej og Feieskarn m. v.

5. Feieskarn, Kjøffenaffald, Skyllevand og anden Urenlighed fra Høusene skal bringes til Gjødsejhaug eller Vandhus, og maa ikke lægges nærmere Baaningshus og alfar Wei end 6 Me-

25 Febr.

ter, og heller ikke saaledes, at derfra er Tilsig til Steder, hvorfra Mad- eller Drifkevand tages til Mennesker eller Dyr. Ildelugtende Gjødningstoffer og Affald maa ikke lægges nærmere Baaningshus og alfar Bei end 10 Meter, og heller ikke paa Steder, hvorfra der er Tilsig til Vandindtag, og skal dækkes med tilstrækkelig Jord for at forhindre Stank.

Nadfel eller Affald fra døde Dyr skal nedgraves paa af-
fides Steder, der ikke har Afløb til bebygget Grund.

Drifkevand.

6. Brønde eller Vandintag, der benyttes til Mad- eller Drifkevand for Mennesker eller Dyr, maa ikke forurennes ved Bæstning eller paa nogensomhelst anden Maade, og maa tillige være tilbørlig beskyttet mod, at Overbund kan forurense Vandet. Tømning og Rensning af Brønde og Vandindtag maa foretages mindst 1 Gang hvert Aar.

I rindende Vand, hvorfra Mad- og Drifkevand tages, maa ingen Forurensning af Vandet foregaa.

Skyllning af bagede og kogte Klæder skal være tilladt, hvor de stedlige Forholde forlange det.

Renlighedsforholde.

7. a. Gulvene i Beboelsesværelser skulle vaskes mindst 1 Gang hver 8de Dag.
- b. I Skolelokalerne skulle i den Tid, de benyttes til Undervisning, Gulvene daglig overstænkes med Vand og derpaa feies, samt Pulte, Bænke og Katheder astørres med vaad Klud. Vaskning af Gulvene skal desuden foregaa hver Tordag, og ellers saa ofte det maatte anses fornødent.
Har Skolelokalerne været benyttede til Forsamlingsmøder, maa Vaskning af Gulv, Bænke, Pult og Katheder foretages, forinden Lokalet atter tages i Brug.
- c. Gaardspladsen rengjøres som Regel 1 Gang ugentlig.
- d. I Strog med tættere Bebyggelse, samt overhovedet i Nærheden af Baaningshus, skal Rengjørelse af Grotter, Rensdestene og Kloaker, samt Bortførelse af Urenlighederne foretages saa ofte Sundhedskommissionen finder det fornødent.

Næringsveiene.

8. a. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede eller sundhedsfarlige Fødemidler samt ogsaa andre for Sundheden skadelige Brugsgjenstande f. Ex. Tapeter, Vegetoi og deslige, der indeholde giftige Bestanddele, og kan i Tilfælde paabyde disse tilintetgjorte uden Erstatning. Prøver af saadanne Gjenstande kunne forlanges udliveredede af Sundhedskommissionen til Undersøgelse.

25 Febr.

Stansning af Salg af deslige Varer kan foreløbig paabydes af Sundhedskommissionens Ordfører eller af mindst 3 af dens øvrige Medlemmer i Forening. Endelig Afgjørelse kræver Beslutning af den samlede Sundhedskommission.

- b. Handlende maa ikke indpasse Madvarer i Uviser eller urent Papir. Til Spundsnings af Mellespand maa ikke nævnte Slags Papir eller Klude benyttes.
- c. Ved Bedrifter, der kan forurense Luiten, eller paa anden for Sundheden skadelig Maade forulempe de Omkringboende, har Eieren at efterkomme de Bestemmelser, som Sundhedskommissionen til enhver Tid maatte finde fornødent at paabyde til Forebyggelse af Ulemperne.

Smittsomme Sygdomme.

9. a. Personer fra fremmede Kommuner maa ikke modtages til Forpleining for offentlig Regning inden Herredet, medmindre de have Erklæring fra Ordføreren i vedkommende Sundhedskommission for, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, Lungetæring medregnet, eller kommer fra Hus, hvor der er eller har været smitsom Sygdom, forinden Desinfektion er foretaget derstedes.
- b. Fattiglemmer maa ikke udsættes i Forpleining, hvor der er smitsom Sygdom.
- c. Fra andre Kommuner maa ikke Indførsel finde Sted af brugte Gang- eller Sengklæder, der have været benyttede af Personer, der have lidt af Lungetæring eller andre smitsomme Sygdomme, uden at der medfølger Erklæring fra vedkommende Sundhedskommissions Ordfører om, at de ere forsvarlig desinficerede. Forgaaes herimod, kan Sundhedskommissionen lade Desinfection foretage paa Vedkommendes Bekostning, eller saafremt betryggende Desinfection ikke lader sig udføre, paabyde Effekterne tilintetgjorte.
- d. Beboelsesrum, Seng- og Gangklæder samt andre Gjenstande, som have været benyttede af Personer, der have lidt af nogen af de under Vitr. c nævnte Sygdomme, maa ikke overlades til Brug af andre, forinden de ere desinficerede paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen foreskriver.
- e. Kadavere af Dyr, der ere døde af smitsom Sygdom i et andet Herred, maa ikke transporteres indenfor Herredets Grændser.

Almindelige Bestemmelser.

10. Ethvert alvorligere Sygdomstilfælde, der enten er eller giver Mistanke om at være opstaaet ved Rydelsen af bedærvede eller

25 Febr.

forfalskede Næringsmidler, eller ved Benyttelse af Gjenstande, som indeholde giftige eller farlige Bestanddele, eller som kan give Anledning til Udbredelse af epidemisk Sygdom, skal af den tilfaldte Læge uopholdelig anmeldes for Sundhedskommissionens Ordfører med Angivelse af den formodede Sygdomsaarsag og andre fornødne Oplysninger.

Det samme gælder om andre sanitære Misligheder, der antages at kunne give Anledning til Sygdom.

11. Finder Sundhedskommissionen, at enten beboet Rum eller Forsamlings- eller Arbejdslokale er skadeligt for Sundheden paa Grund af Uæthed, Fugtighed, Oversfyldning af Mennesker, Mangel paa Lys eller Ventilation eller Vigenude, kan Sundhedskommissionen forbyde Lokaleets Brug, indtil Manglerne ere afhjulpne paa en af samme godkjendt Maade.
12. Hvor særegne Forholde paatræde det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelse fra disse Forskrifter.
13. Saafremt nogen undlader at efterkomme foranstaaende Bestemmelser eller de ifølge samme givne Paabud, kan Sundhedskommissionen lade det fornødne udføre for Vedkommendes Regning.
14. Det paahviler Sundhedskommissionens Medlemmer hver inden sin Kreds at paa se foranstaaende Forskrifter overholdte, samt at anmelde Overtrædelse til Sundhedskommissionens Ordfører, der skal gjøre Anmeldelse derom til Politiet.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

Approbation i Henshold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Grip Herredsstyrelse i Romsdals Amt under 12te November 1898 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husbygninger skal iagttages:

- a. at Madjorden er bortført fra Grunden,
- b. at paa Tomten mulige Jordbygninger i Tjeldet, hvori Vand kan samles, opfyldes, helst med Cement, blandet med Sand eller Sten,
- c. at Bygningen skal hvile paa en Undermur af Graasten, der ingensteds maa være lavere end 30 — tretti — ctm. over Grunden,
- d. at ethvert Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,20 Meter fra Gulv til Loft og være forsynet med mindst 1 Opfagsvindue,

- e. at Gulvet i nederste Stokværk gøres tæt og træksrit,
f. at Udhuse og Vandhus ikke anbringes saaledes, at derfra er
Tilgik til Baaningshusets Tomt.

25 Febr.

§ 2. Kogeovn maa ikke anbringes eller benyttes i Beboelsesrum, medmindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp enten gennem Skorstenen eller paa anden Maade ledes ud af Bærelset.

§ 3. Sundhedskommissionen kan forbyde Beboelse af Hus eller Bærelse, der af Mangel paa Lys eller Luft, ved Fugtighed, Urenslighed eller Overfyldning med Mennesker befindes at være skadelig for Sundheden, indtil Manglerne efter Ordførers Skjøn er afhjulpne.

§ 4. Kjør, Evin, Smaasæ og Hjørkræ maa ikke huses i eller under Baaningshus eller i noget Rum, som har Væg eller Tag fælles med dette.

§ 5. Al Slags Fiskeaffald skal strax kastes paa Sjøen og saa langt fra Land, at Stank fra samme ikke opstaar. Efter Sløiningen af Fisken skylles Sløiningspladsen godt ren. Efter Tegningen af Line søpes og skylles Tegningspladsen ren. Det tillades, at Fiskehoder trædes op og hænges paa Gjæl, naar disse, forsaavidt Veirforholdene ikke lægger Hindringer iveien, anbringes i Udkanten af Bæret længst borte fra den beboede Del. Fiskehoder og Fiskerygge tillades lagte op paa Bjerget til Tørring, saalangt fra Husene som muligt. I Dynger maa ikke Fiskehoder eller Fiskerygge ligge saalænge, at Stank deraf opstaar, som Regel under Vinterfjæstet ikke over 14 Dage.

§ 6. Alt Affald fra Husene skal styrtes paa Sjøen. Skarn- eller Soppeldynger ved eller mellem Husene tillades ikke.

§ 7. Vandhusene skal tømmes saa ofte, at Overfyldning ikke finder Sted og mindst 1 Gang aarlig, hvorhos der jævnlig skal paastrøes Jord, Aske, Sod eller lignende.

Forurenning af de offentlige Vandhuse er strengt forbudt.

§ 8. Saavel Beboerne af Bæret som fremmede Fiskere forbydes at gjøre sit Fornødne i Nærheden af Husene.

§ 9. Brønde eller Vandbeholdere maa ikke forurennes eller have Tilgik fra Vandhus eller Ansamlings af Urenslighed. Brønde skal tømmes og rengjøres mindst 2 Gange aarlig.

Heller ikke maa Nedslagsfeltet for den paa den østre Ende af Fiskeværret til almindelig Afbenyttelse anlagte Vandbeholder paa nogen Maade forurennes. Udenfor den Tid, da denne Vandbeholder holdes aaben, har Ingen Afgang til samme. Klæder eller lignende maa ikke ophænges paa Indhegningen omkring den.

§ 10. Agtes nogen Bedrift, hvorved Stank udbredes, sat i Gang, skal Plan for Anlægget forelægges Sundhedskommissionen. Finder denne, at Anlægget vil blive skadeligt for Sundheden, maa det ikke sættes i Gang, førend de af Kommissionen paapegede

25 Febr. Ulemper er afhjulpne. Enhver i Virksomhed værende Bedrift skal være Sundhedskommissionens Tilsyn underlagt og Vedkommende forpligtede til at rette sig efter de Forskrifter, denne maatte give til Fjernelse af stedfindende Ulemper.

§ 11. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af Kød, af syge Dyr og andre for Sundheden skadelige Næringsmidler, samt af Brugsgjenstande, hvis Benyttelse kan blive farlig for Helbredden derved, at de indeholder giftige Bestanddele, og kan i fornødent Fald paabyde sammes Tilintetgjørelse. Kommissionen er berettiget til at forlange sig udleveret de til Undersøgelse fornødne Prover.

§ 12. Bohave, Gang- eller Sengklæder, der har tilhørt Personer, som lider af eller er døde af smitsom Sygdom, derunder indbefattet Tæring og Spedalskhed, maa ikke afhændes til eller benyttes af andre, forinden de er rensede efter nærmere Bestemmelse af Sundhedskommissionen. Personer, der lider af Tæring eller Spedalskhed, maa ikke lægges i Bægd. Ei heller maa Personer lægges i Bægd eller bort sættes til Forpleining i Familier, hvor nogen lider af eller vides i den senere Tid død af en af de nævnte Sygdomme.

§ 13. Afvigelser fra ovenstaaende Forskrifter kan under særegne Omstændigheder tillades af Sundhedskommissionen.

§ 14. Overtrædelse af disse Forskrifter pligter enhver af Sundhedskommissionens Medlemmer at melde Kommissionens Ordførere, der bevirker Vedkommende draget til Ansvar.

25 Febr.

Kronprindsregentens Resolution

af 25de Februar.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Mo Herred i Nordlands Amt under 6te December 1898 fattede Beslutning om Tillægsbestemmelser til de ved Kongelig Resolution af 20de August 1891 approberede almindelige Forskrifter med Genhyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, hvilke Tillægsbestemmelser indføres i de gjældende Forskrifter som §§ 10, 11 og 12.

De approberede Tillægsbestemmelser bliver efter dette saalydende:

§ 10. Gang- og Sengklæder efter Personer, der har lidt af eller er døde af smitsom Sygdom, deriblandt Tæring og Spedalskhed, maa ikke afhændes eller af andre benyttes, førend de er rensede paa saadan Maade, som af Sundhedskommissionen findes betryggende; det samme gjælder om de af de Syge benyttede Husrum.

§ 11. Tæringshyge maa ikke sættes i Vægd; heller ikke maa 25 Febr.
Børn udsættes for Fattigkassens Regning i tæringshyge Familier.

§ 12. I ethvert Skolelokale skal der forefindes et tilstrækkeligt
Antal Spyttedækker, som ofte renses.

Kongelig Resolution

25 Febr.

af 25de Februar.

Efterstaaende af S'ande Herredsstyrelse i Møde den 22de
August 1898 vedtagne Regler angaaende Forbyggelse og
Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til
Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de
Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil
videre, dog saaledes at § 16 skal lyde:

„Nærberende Regler træder i Kraft den 1ste April 1899.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§. 1. Herredet inddeles i følgende 6 Brandroder nemlig:

1. Stokkeroden, fra Grændsen mod Botne til Banden Elv og
Bergstigeveien, med Gaardene Berg, Skjervig, Holm, Be søndre,
mellem og lille, Næsnes, Dreberg, Gravningen, Tangen,
Stokke søndre, mellem og nordre, Teigen, Lovaas, Vælle,
Rævo, S'ande Bræstegaard, Naby, Bondi, samt Brugs No.
3 af Skjoldal.
2. Skogsroden, fra Rode No. 1s Grænde i Syd til en Linie
fra Gaarden Brække over Fjeldstar til store Dievand, med
Gaardene Verdal søndre, Skog, Skjoldal, Karmo, Skog
lille, Rud vestre, Fjoserud, Solberg, Verdal nordre, Vol-
stad, Borstad, Tanberg, Tommeraas, Gunnestad, Næs, Leik-
aas, Næserud, Lovall, Nannerud, Dalsrud og Hallerud.
3. Kleverroden, fra Grændsen mod Rode No. 2 til Delet
mod Skoger, med Gaardene Holsrud, Rud, Kopstad, Rygge-
tangen, Galleberg, Myre, Haland, Vølum, Brekke, Bjørge,
Jaren, Gaaserud, Klever, Grytebakke, Gryte, Die, Myr-
volden, Flaaten, Tennungen og Trolsrud.
4. Kjellaasroden, fra Grændsen mod Skoger til og med mel-
lem Lærum, med Gaardene Grimsrud, Jonsrud, Tuft, Tin-
gulstad, Rod, Trogstad, Østren, Berg, Kjellaas, Hole, Gutu,
Klauvstad, Eikeberg, Rødløs, Fos, samt Lærum nordre og mel-
lem.
5. Skjolsroden, fra Grændsen mod 4de Rode i Nord til Bei-
faret fra nordre Ende af Blindvandet over Bebergskæteren
frem til søndre Ende af Suluvandene og videre følgende El-
ven til Selvig med Gaardene Lærum vestre og østre, Bud-

25 Febr.

derud, Borgen, Åsken, Auenes, Jostvet, Gran, Skjøl, Beberg, Skaffeld, Rud østre, Præstehadsene, Simenstad, Duni, Bø, Haga, Hørsaarden, Versbryggen, Dalen, Bjørndalen og Fru Aasnes' Anparter af Selvig.

6. Bækkestrandroden, fra Grændsen mod Ste Rode og Næsten af Bygden til Sognebelet mod Strømmen, samt Verne med Gaardene Selvig (Stiboltz Anparter), Selvig søndre, Syverud, Bække, Bruserud, Barberg, Holtan, Rvisle, Star, Gylteser, Sando, Marmorøen, Bjørkøen, Murkasle og Dyrdal.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant, disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de af Herredsstyrelsen naar som helst afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indstrækning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Ekspresbud eller paa anden hensigtsmæssig Maade, hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig at begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet. Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Paatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilfigelse uopholdelig at staffe følgende Mandskab i Forhold til Matrikulsfylden, nemlig:

For en Gaard fra 50 Dyr	til	5 Mark	..	1 Mand.
— " —	=	5 Mark	= 10	— .. 2 do.
— " —	=	10 —	= 15	— .. 3 do.
— " —	=	15 —	= 20	— .. 4 do.
— " —	=	20 —	= 25	— .. 5 do.

og faa videre i samme Forhold.

Disse Mænd har vedkommende Gaardeier, efter Brandmesterens nærmere Bestemmelse, at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Dyr, Spade eller Hakke, samt yde dem Koft og Betaling i 2 Døgn. Benyttes Mændene længere, betales de paa samme Maade som andre Mandskaber, overensstemmende med § 13.

§ 5. Foruden det Mandskab, som Gaardeieren isøfde foregaaende § har at stille, er enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfør Mand, der kan ansees stiftet til at deltage i Slukningsarbeidet, pligtig til paa Brandmesterens Tilfigelse at indfinde sig

snarest muligt paa Brandstedet, medhavende mulig forhaandenbærende Redskaber, saasom Bøtte, Øxe, Spade eller Hakke, og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham. Herfor erholder han Betaling overensstemmende med § 13.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil gir Tilladelse. Antages Ilden slukket, udbælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, har Lederen af Arbeidet at søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederne af Slukningsarbeidet, uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side, efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modild, og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger; dog har Vedkommende, forinden der strides til alvorlige Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, at raadslaa med andre Brandmestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmestre og deres Suppleanter ikke samtidig foretage Reiser udenfor Herredet, med mindre vedkommende Suppleant har sørget for at stille Stedfortræder, som godkjendes af Herredsstyrelsens Ordfører.

§ 10. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgi til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt han antager at være af Interesse. Af Indberetningen blir en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 11. De tre Brandmestere henholdsvis for Øst- og Vestskogen kan, naar længere Tørkeperioder indtræder, i Forening med Herredsstyrelsens Ordfører ansætte en Mand, for hver af de to Skogstrækninger, til at forrette Vagttjeneste, saalænge dette maatte findes paakrævet.

§ 12. Brandmestrene har at aflægge Regnskab for de, ifølge nærværende Regler, foranledigede Udgifter, hvert Aar inden Oktober Maanedes Udgang.

§ 13. Brandmesteren tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 5,00 — fem — for hver Dag han i Stillingens Medfør er borte fra

25 Febr. sit Hjem. Andre Brandmandsfaber end de, vedkommende Eiendomsbesiddere har at stille uden Godtgjørelse, erholder en Betaling af Kr. 2,00 — to — pr. Dag.

§ 14. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, udlignes paa Herredets Matrifulshyd. Værker og Brug beregnes som de øvrige Eiendomme, i denne Henseende efter sin faste Matrifulshyd.

§ 15. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Strafbestemmelser maatte komme til Anvendelse.

§ 16. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1899.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

Efterstaaende af Solum Herredsstyrelse under 15de Juni og 26de September 1898 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Solum Herred udvælges Herredsstyrelsen en Opsynsmand med Suppleant i hver af følgende Skolekredse, nemlig: 1. Bugten. 2. Klovholt. 3. Klype. 4. Sotvedt. 5. Vold. 6. Gisholdt. 7. Frønes. 8. Stavdal. 9. Berjan. 10. Dolva. 11. Dahl østre. 12. Hvidalen og 13. Skotsfoss, hvilke Opsynsmænd beaufsigtes af Ordføreren i Herredsstyrelsen.

De beaufsigtede Opsynsmænds Navn og Bosted bliver behørigt at bekendtgjøre, ligesom Ordføreren meddeler Fortegnelse over disse til Lensmanden.

§ 2. Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrifuleret Jord, hvortil hører Skog med Skoggrund, er efter Herredsstyrelsens Valg pligtig at overtage Hvervet som Opsynsmand. Valget gjælder for 3 Aar og kan man undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid som den, i hvilken de har fungeret.

§ 3. Det paaligger Opsynsmanden at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes og i Tilfælde Skogbrand hurtigst muligt at indkalde de fornødne Mandfaber og uopholdelig

begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet. Ogfaa 25 Febr. tilstødende Opsynsmænd kan af hin budsendes og er pligtig at finde sig paa Brandstedet med nødvendigt Mandskab og deltage i Slutningsarbeidet.

§ 4. Enhver Skogeier inden Distriktet er paa Tilsynsmændens Tilføjelse pligtig at sende hurtigst mulig til Brandstedet Folk, medhavende nødvendige Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Hække, og der deltage i Slutningsarbeidet efter Opsynsmændens nærmere Bestemmelse, og fordeles Arbeidet mellem Skogeierne efter Skjon af ham.

Udenbygdsboende Skogeiere har til vedkommende Tilsynsmand at opgive et for denne bekvemt beliggende Sted inden Kredsen, hvor Tilføjelse af vedkommende pligtige Mandskaber kan finde Sted. Tilsynsmanden skal altid være berettiget til at leie det pligtige Mandskab for vedkommende udenbygdsboendes Regning med at betale almindelig Daglon, dog ikke over Kr. 2,50 pr. Dag.

§ 5. Til Begrænsning eller Stansning af Skogbrand kan Opsynsmanden lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, optænde Mødbild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger.

§ 6. Det opbudte Slutningsmandskab maa ikke ophøre med Slutningsarbeidet eller forlade Brandstedet, førend vedkommende Opsynsmand dertil giver Ordre eller Tilladelse.

Efterat man antager Ilden er slukket, har Tilsynsmanden at beordre nogle Mænd, som efter Tur har at holde Vagt ved Brandstedet for at sikre Ildens videre Opblusning.

§ 7. Opsynsmanden har, saasnart han kan, at underrette Stedets Lensmand om, at Skogbrand er opstaaet, idet han har de samme Forpligtelser som hidtil at bidrage til Skadeildens Slutning.

§ 8. Opsynsmanden har umiddelbart efter enhver Skogbrand at afgive til Herredsstyrelsen Indberetning indeholdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, omtrentlig Skadens Størrelse, samt hvorvidt nogen havde tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger ham m. v.

§ 9. Finder Opsynsmanden, at der i enkelte Tilfælde eller under visse Omstændigheder bør ydes Godtgjørelse i Anledning truene Foranstaltninger til Forebyggelse eller Slutning af Skogbrand, kan han i Forening med Lensmanden indsende en Forsøgstilling derom til Herredsstyrelsen, som afgjør, hvorvidt Godtgjørelsen skal ydes, og i Tilfælde bevilge samme af Herredskassen.

§ 10. I Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 6 straffes Overtrædelse af foranstaaende Regler med Bøder, forsaavidt Vedkommende ikke bliver at straffe efter noget anvendeligt strengere Straffebud.

§ 11. Nærværende Regler træder i Kraft 1ste April 1899.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

I Medhold af § 5 i Lov om Forandringer i Lovgivningen om Haandværksdriften af 29de Juni 1894 bestemmes, at den for Kjobstæderne gjældende Lovgivning om Haandværksdriften kommer til Afvending i Ladestedet Mossjøen.

25 Febr.

Kongelig Resolution

af 25de Februar.

I Henhold til § 5 i Lov om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860 (sfr. § 70 i Bygningslov for Trondhjem af 12te Juni 1869) samt § 39 i Lov om Formandskaber i Kjobstæderne af 14de Januar 1837 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Trondhjems Kommune styre i Møder den 26de Januar og 9de Februar 1899 vedtagne skjærpede Byggeforskrifter for Trondhjems By, saaledes at disse strax træder i Kraft:

§ 1. Den ved Lov om Bygningsvæsenet i Trondhjem af 12te Juni 1869 § 19 givne Afgang til Opførelse af Træbygninger ophæves.

Dispensation kan tilstaaes for villamæssig Bebyggelse og isoleret liggende Bygninger efter Bygningslovens § 68.

Kærværende Bestemmelser skal indtil videre ikke være gjældende i det Belte, som omhandles i § 4 i Lov af 27de Juni 1892 om Udvidelse af Grænderne for Trondhjems By.

§ 2. Bygningslovens § 61 gives følgende Tillæg: Skal ældre Bygning repareres i saa stor Udstrækning, at det af Bygningskommissionen ansees for at blive Hovedreparation, maa Reglerne for Nybygning besejles; disse maa ogsaa iagttages, naar Reparationen kun gjælder en enkelt Del af Bygning, forsaavidt det kan ske uden at nødvendiggjøre større Forandringer af de tilstødende Dele af Bygningen. Er den Byggende misfornøiet med Bygningskommissionens Bestemmelse, kan han indaakte denne for vedkommende Regjeringsdepartement.

Udgiver: E. N. Bæghmann.